

Analytická poznámka

Srovnání «abrahámských» věroučení

Bible a Korán : různá náboženství

Existují tři věrouky (judaismus, křesťanství, islám) nazývané „abrahámské“, protože tyto věrouky vyznávají Abrahama (Bible) – Ibrahima (Korán) jako v současné globální civilizaci historicky prvního vyznavače monoteismu. I přesto však mezi těmito věroukami neexistuje smír.

Proč?

Abrahámské věroučení obsahují dva aspekty:

- první – bohoslovský: učení o Bohu a vzájemných vztazích lidstva i každého člověka s Ním.
- druhý – sociologický: doktrína o organizaci života lidské společnosti a vzájemných vztazích mezi lidmi.

Navíc věrouka každé z těchto abrahámských religii má svůj specifický charakter v každém z těchto aspektů, přičemž popírá názory ostatních dvou.

V bohoslovském aspektu jsou tyto rozdíly:

Judaismus a islám shodně uznávají monoteismus, jediného Boha a odmítají jako zavádějící dogma o Svaté Trojici (trojjediného Boha) historicky reálného křesťanství¹. Přitom islám obviňuje historicky reálný judaismus z odpadlictví od Zjevení, uskutečněného skrz Mojžíše, a jeho záměně svévolným výmyslem^{2,3}.

Judaismus popírá Krista coby Mesiáše a tímtež odmítá existenci Zjevení, uskutečněné Zhora prostřednictvím Krista. Islám uznává Zjevení, uskutečněné skrz Mojžíše, Krista i ostatní

¹ Korán, súra 4: 171. Vlastníci Písma! Nepřehánějte v náboženství svém a mluvte o Bohu jedině pravdu! Vskutku Mesiáš Ježíš, syn Mariin, je pouze poslem Alláha(Boha) a slovem Jeho, které On vložil do Marie, a duchem Jeho. A věřte v Alláha a posly Jeho a neříkejte – tři (t.j. Svatá Trojice, naše objasnění při citaci)! Přestaňte, to je lepší pro vás. Alláh vskutku je jediným bohem, On povznesen je nad to, aby měl dítě, vždyť náleží Mu vše, co na nebesích je i na zemi; a Alláh dostatečným je ochráncem. V Bibli dogma o Svaté Trojici není nikde přímo vyjádřeno: ani ve Starém, ani v Novém zákoně.

² Korán, súra 62:
5. Ti, kterým bylo dáno nésti Tóru, a oni ji potom nenesli, jsou podobni oslu, jenž naložen je knihami. Jak hnusná je podoba lidí, kteří za lež prohlašují znamení Alláha! Ale Alláh nepovede cestou správnou lid nespravedlivý!
6. Rci: „Vy, kteří vyznáváte židovství! Domníváte-li se, že jste Alláhu bližší než ostatní lidé, pak si přejte smrt, jste-li pravdomluvní!“
7. Ale oni si ji nikdy nebudou přát kvůli tomu, co provedly již předtím ruce jejich. A Alláh dobře zná nespravedlivé!

³ Korán, súra 3: 79. Nehodí se člověku, aby mu Alláh dal Písmo, vědění a proroctví, a aby (ten člověk) potom lidem řekl: „Budte služebníky mými, nikoliv Alláha, ale buďte rabíny proto, že učíte Písmu, a proto, co studujete.“

proroky, kteří přišli na svět před Mohamedem a učí, že Kristus byl počat pannou Marií skrze Ducha svatého a byl vtěleným slovem Božím, ale odmítají Ježíše Krista jako «syna Božího». Mimoto islám odmítá ukřižování a vzkříšení Krista⁴ a má za zřejmé, že prvními odpadlíky od učení Kristova byli apoštolové⁵, protože historicky reálné křesťanství je velmi daleko od toho, co přinášel sám Kristus a konkrétně odpadlictví judaismu a křesťanství od původních Zjevení vyvolalo nezbytnost toho, aby přišel Mohamed a obnovil víru v jediného Boha v jeho skutečném, ne lidmi zkresleném pohledu, jak je to zakotveno v Koránu⁶.

-
- ⁴ Korán, súra 4: 155. A pak prokleli jsme je za to, že porušili úmluvu svou, neuvěřili ve znamení Boží, zabíjeli nespravedlivě proroky, a také za slova jejich: „Srdce naše jsou neobřezána.“ Ba ano, Bůh jim je zapečetil kvůli jejich nevěrectví a jen málo z nich uvěřilo;
156. a za nevěrectví jejich a za slova jejich o Marii, jež nehoráznou byla pomluvou,
157. a za slova jejich: „Věru jsme zabili Mesiáše, Ježíše, syna Mariina, posla Alláhova“. (však oni jej nezabili ani neukřižovali, ale jen se jim tak zdálo; A věru ti, kdož jsou o něm rozdílného mínění - jsou vskutku na pochybách o něm, nemají o něm vědomosti žádné a sledují jen dohady; Nezabili jej, - určitě,
158. ne, Alláh jej k sobě pozdvihl, neboť Alláh je mocný, moudrý!
159. A věru není nikdo mezi vlastníky Písma, kdo by v Něj neuvěřil předtím, než zemře, a v den zmrtnýchvstání bude pak proti nim svědkem!) -
160. a tak, za nespravedlnost těch, kdož vyznávají židovství, jsme jim zakázali rozkoše života, jež dříve jim byly dovoleny, a také za jejich četná uchýlení od cesty Alláhovy,
161. i za to, že brali lichvářské úroky, ačkoli jim to bylo zakázáno, a za to, že pohlcovali majetky jiných lidí podvodně. A připravili jsme pro ty, kdož mezi nimi nevěří, trest bolestný.
162. Avšak těm z nich, kdož ve věděni jsou pevní a věřící a uvěřili v to, co bylo tobě sesláno, a v to, co bylo sesláno před tebou, a dodržují modlitbu a rozdávají očištění (t.j. almužnu, milodary: naše vysvětlení při citaci) a věří v Alláha a v poslední (t.j. soudný: naše vysvětlení při citaci) den, těm věru dáme odměnu nesmírnou!
- ⁵ Korán, súra 3: 52. A když Issa (t.j. Kristus) pocítil nevíru jejich, pravil: „Kdo budou pomocníky mými Alláhovi?“ I odpověděli apoštolové: „My pomocníky Alláha budeme, my v Alláha věříme, a ty podej svědectví, že do vůle Jeho odevzdání jsme.“
53. Pane náš, uvěřili jsme v to, cos nám seslal, a následujeme posla; zapiš nás tedy mezi ty, kdož pravdu dosvědčují!“
54. I strojili mu úklady, avšak i Alláh strojil lest a Alláh nejlépe umí strojit lest.
- ⁶ Korán, súra 5: 12. Alláh přijal úmluvu od dětí Izraele a dali jsme povstat mezi nimi dvanácti vůdcům. I pravil Alláh: „Já zajisté jsem s vámi; a budete-li dodržovat modlitbu, dávat almužnu, věřit v posly Mé a pomáhat jim a poskytnete-li Alláhu krásnou půjčku, věru vás očistím od vašich skutků špatných a uvedu vás do zahrad, pod nimiž řeky tekou. A kdo z vás ještě po tomto bude nevěřící, ten věru zbloudil z cesty rovné.“
13. Protože však porušili svou úmluvu, prokleli jsme je a zatvrdili jsme srdce jejich, takže přemísťují slova z jejich míst a zapomněli na část toho, co jim bylo připomenuto. A stále se budeš dovídat, jak zrazují - až na několik málo z nich. Odpusť jim a promiň, neboť Alláh věru miluje ty, kdož dobro konají.
14. I od těch, kdož říkají „Jsme křesťany“ - Přijali jsme zákon. Avšak i oni zapomněli část z toho, co bylo jim připomenuto, a vyvolali jsme mezi nimi nepřátelství a nenávisť až do dne zmrtnýchvstání. A tehdy jim Alláh oznámí, co vlastně provedli!
15. Vlastníci Písma! Nyní již přišel k vám Náš posel, aby vám jasně vyložil mnohé z toho, co skryli jste z Písma, a prominul vám mnohé. A přišlo k vám nyní od Alláha světlo a Písmo zjevné,
16. jímž Alláh povede ty, kdož usilují o Jeho zalíbení, po cestách míru a vyvede je z temnot na světlo z dovolení Svého a dovede je tak ke stezce přímé.

Křesťanství ve všech svých větvích uznává Zjevení, dané proroky Starého zákona, počínaje Mojžíšem; obviňuje judaismus z odmítání Krista, přes něj daného Zjevení a učí, že se lidé u Posledního soudu ospravedlní svou vírou v Kristovu oběť na kříži – «Syna Božího».

Křesťanství i judaismus se shodují v tom, že neuznávají Mohameda jako posla Božího a v souladu s tím odmítají Korán coby zápis posledního Zjevení⁷.

V sociologickém aspektu jsou tyto rozdíly:

Judaismus trvá na tom, že Izraelité -židé jsou vyvolený národ, jehož posláním je vládnout celému světu a dovést lidstvo k soudnému dni. Všechny ostatní národy mají právo na existenci pouze pod vládou bohovyvoleného národa a ty národy, které nechtějí bohovyvolenému národu sloužit, zhynou. Základem vlády židovstva nad světem je v souladu s Tórou (Starý zákon) nadnárodní monopol na lichvu.

«Nedávej v lichvu bratru svému (v kontextu soukmenovci, tj. židovi) ani stříbra, ani pokrmu, ani čehokoliv jiného, co je možné dávat v lichvu; cizímu (t.j. ne-židovi) dávej na lichvu, aby ti pán bůh (t.j. ďábel, jestli se svědomitě podíváme na existenci lichvářského parazitismu: proto slova «pán» a «bůh» v námi prováděné tématické analýze čteme vždy s nenapsaným prvním velkým písmenem) požehnal ve všem, k čemu přiložíš ruku svou na zemi, do které přicházíš, abys ji ovládnul» (poslední se týká nejen starověku a nejen starověkým židům zaslíbené Palestiny, přičemž to není převzato ze zápisu o rozšířování jediného svitku historie nemoci, nalezeného při vykopávkách starobylé psychiatrické léčebny, ale ze současné, masově vydané knihy, propagované všemi Církvemi i jakousi částí „intelligence“ jako věčnou jistotu, danou jakoby Zhora.) – Starý zákon, Deuteronomium, kap.23, odst.19 a 20. **«... a budeš půjčovat mnohým národům, ale sám si nevypůjčíš. [a budeš vládnout mnohým národům a oni tobě vládnout nebudou]»⁸. Učiní tě hospodin [bůh tvůj] hlavou a ne chvostem, a budeš jen vyšší a nebudeš nižší, budeš-li se řídit příkázáními hospodina boha tvého, která ti dnes ukládám ochraňovat a plnit, a neodstoupíš ode všech slov, která vám dnes vydávám ani napravo, ani nalevo, aby jsi šel k jiným bohům a sloužil jim»,** - Starý zákon, Deuteronomium, kap.28, odst.12 - 14⁹. **«Tehdy synové cizinců (t.j. následující pokolení ne-židů, jejichž předkové upadli do vědomě nesplacitelných dluhů k plemeni lichvářů) budou stavět stěny tvé (stejně jako nyní jsou mnohé rodiny Palestinských arabů životně závislé na možnosti výjezdů za prací do Izraele) a jejich králové ti budou sloužit** („Já jsem žid králů“, námitka jednoho z Rotschildů na nepovedený kompliment na jeho adresu: „Vy jste král židů“); **neboť v hněvu mém jsem tě bil, ale v mé blahosklonnosti k tobě budu milostiv. A budou otevřeny tvé brány, nebudou se zavírat ani ve dne, ani v noci, aby**

⁷ Ačkoliv na Youtube je video, ve kterém představitelé rabinátu přiznávají Korán Zjevením: <http://www.youtube.com/watch?v=dVf1Z1LQt54>; <http://www.youtube.com/watch?v=rCloOefAGg>.

⁸ Analogicky Starý Zákon, Deuteronomium, 15:6, «... hospodin, bůh tvůj ti požehná, jak ti řekl, a ty budeš poskytovat půjčky mnohým národům, a sám si nebudeš půjčovat. Budeš nad mnohými národy, ale oni nad tebou nebudou vládnout».

⁹ Verš Starého zákona, Deuteronomium, 28:15, který pokračuje v tomto textu, je ve své podstatě hrozba: «Nebudeš-li naslouchat hlasu pána boha svého a nebudeš-li bedlivě dodržovat všechny jeho příkazy a nařízení, které ti dnes udílím, dopadnou na tebe všechna prokletí a postihnou tě». Dále následuje výčet prokletí.

Vše dohromady = sliby pozvednutí v rasy pánů + vydírání a teror ve vztahu k otrokům-nevolníkům biblického projektu, nepřejících jim stát se jakoby pány otroků.

k tobě byl přinášen majetek národů a přiváděni byli králové jejich. Neboť národy a království, které ti nebudou chtít sloužit, zahynou, takové národy budou zcela vyhubeny», – Starý zákon, Izajáš, kap.60, odst.10 - 12.

Tato doktrína má odedávna rasistický charakter.

«... a nebudeme dávat své dcery cizím národům a jejich dcery nebudeme brát pro syny své» . – (Starý zákon, Nehemiáš, kap.10, odst.30.); **země, do které vcházíte, abyste jí dědičně vládli, je znečištěna poskvrnou národů té země, kteří ji naplnili svými nečistotami. A nyní nedávejte dcery své k sňatku synům jejich a jejich dcery si neberte pro syny své a nehleďte smíru s nimi PRO VŠECHNY ČASY (zdůrazněno námi při citaci), abyste se jí zmocnili a užívali plodů té země a zanechali ji k následnictví dětem vašim navěky.** (Starý zákon, První Ezdrášova, vůbec třetí kniha (jen v Bibli Kralické), kap.8, odst.84-86, v originále 2.kniha Ezdrášova, kap.8, odst.80-82).

Křesťanství přiznává jako fakt vyvolenost izraelitů-židů v minulosti, ale odmítá jejich vyvolenost v epoše po prvním příchodu Krista na tom základě, že židé se zřekli Krista a jeho učení. Přitom historicky zformované křesťanství v sobě neobsahuje jakoukoliv k judaismu alternativní doktrínu organizace života společnosti a její ekonomiky, což otevírá cestu k tomu, aby i v novozákonních dobách působily starozákonní principy vlády kdysi bohem vyvolených nad světem.

Hierarchie všech historicky reálných takzvaných «křesťanských církví», včetně hierarchie Pravoslaví v Rusku, trvají na božím vnuknutí této koncepce a kánon Nového zákona ji hlásá jménem Krista, *bez jakéhokoliv opodstatnění k tomu*, na věky věků jako blahý Boží Zámysl:

«Nemyslete, že jsem přišel rušit zákon nebo proroky¹⁰. Nepřišel jsem zrušit, ale naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, dokud se vše nestane, nepomine jediné písmeno či jediná čárka ze zákona,», – Nový Zákon, Evangelium Sv.Matouše, kap.5, čl.17, 18.

Převážná většina duchovenstva ustupuje od diskuze o posuzování problematiky působení Bible na historii v minulosti a na politiku v současnosti. Nicméně jedinci mezi církevními autoritami docházejí k pochopení podstaty projektu. P.A.Florenský končí svůj dopis V.V.Rozanovi z 26. října 1913 těmito slovy:

«Takže otázka naší smrti je otázka dávno už zvažovaná osudem.

Ani slovanské proudy se «nesloučí v ruském moři», ani «nevyschnou», ale vše bude zaplaveno šedou záplavou advokatury, která mimochodem zalije i Talmud, i rituální vraždy.

Nu a konec konců, otázka je v jednom, **věříme-li Bibli či nikoliv.** (*zvýrazněno námi při citaci*)

Věříme-li apoštolu Pavlu či nikoliv. (*zvýrazněno námi při citaci*). Izraeli je dané zaslíbení – to je fakt». A apoštol Pavel potvrzuje:

«Celý Izrael bude spasen»¹¹.

¹⁰ «Zákon» a «proroci» v dobách Kristových je to, co se nyní nazývá Starý zákon.

¹¹ V Koránu je k této otázce vyjádřen jiný názor.

«A hle, Pán zkoušel Ibrahima (Abrahama - naše vysvětlivka při citaci) slovy, a když je on splnil, řekl Pán: „Věřu tě učiním vůdcem pro lidi.“ I zeptal se: „A co potomstvo mé?“ Privil: „Úmluva Má je pro nespravedlivé neplatná.“ » (súra 2:118).

Ne «duchovní» Izrael, jak se utěšují duchovní seminaristé, běda – ne duchovní. Apoštol Pavel jasně mluví o «pokrevních příbuzných» a potvrzuje neměnnost všech předchozích slibů o vyvolenosti.

My – jen «tak», mimochodem. Izrael ale – stěžeň světové historie.

Taková je Vyšší Vůle. Smíříme-li se – v duši radost poslední pokory. Budeme-li urputní, odmítneme právě to křesťanství, kvůli kterému jsme se neshodli s Izraelem, t.j. opět se dostaneme pod patu Izraele. Boží zaslíbení jsou nezvratná. To my jsme «v hranicích osídlení»¹² Božích předurčení, - my, a ne oni. To jsme my – Egypťané, okrádání, zbití a mučení, to jsme my, ti, u nichž jsou «hlavy chlapců rozbíjeny o kámen» - a o tomtéž proti sobě zpíváme v chrámech andělskými hlasy: «Na březích řek Babylónských sedíme a pláčeme». Pro nás jen jedna útěcha:

*Ačkoliv navždy neviditelnými řetězy
Jsme přikováni k zdejším břehům
Leč tento kruh musíme vyplnit sami
Co bohové splnit nám předurčili.*

Sami musíme dovršit začarovaný kruh svého podřízení Izraeli! Možná jste vy – poslední Egypťan a já – poslední Řek. A jako uštvaná zvířata se díváme na «triumf vítězů». O minutu později, o minutu dříve nás, zvířata, vezmou, možná – poslední zvířata a budou vypouštět krev pro košer maso. Ale musíme být pokorní.

Nu a opravdu, ať to vezmeš jak chceš, vychází to na stejno. Starý zákon stanoví a neustále potvrzuje sliby o vládnutí nad světem. Komu? – židům. A Nový? – Vůbec nám neříká, že vláda přechází nyní k nám, křesťanům, ale jen vyzývá trpělivě nést svůj kříž a slibuje za to spasení. Jeden Zákon protirečí druhému. Ale ne proto, že oba říkají jedno, ale právě proto, že oba mluví jinak a to jiné je určeno různým osobám. Nu a tento hluboký a zásadní rozdíl mezi oběma Zákony, přijímaný takovou velkou osobností duchovního rozjímání, jako

¹² «Hranice osídlení» - název administrativní hranice, za kterou bylo židům v ruském impériu zakázáno se trvale usídlvat. Existovala od r. 1791 do r. 1917. Výjimky byly dělány v různých dobách pro kupce první gildy, osoby s vyšším vzděláním, registrované prostitutky, vysloužilé rekruty, Karaimy (etnografická skupina židů, žijící na Krymu a v Litvě jako odnož judaismu odmítajících Talmud). Hranice osídlení obsahovala část území současného Polska, Litvy, Běloruska, Besarábie, Ukrajiny a Krymu.

Na Krymu se výjimkou stal Sevastopol: v roce 1830 poté, co se v dluhovém otroctví židů-lichvářů ocitla velká část důstojnického sboru Černomořské flotily, bavícího se na břehu na dluh (to je příklad nehorázné nezodpovědnosti a tento fakt nedělá čest šlechtě Ruského impéria) a následkem toho flotila prakticky ztratila bojeschopnost, Nikolaj I. anuloval všechny dluhy (dlužní úpisy byly zabaveny a zničeny), poručil v termínu do 24 hodin očistit město od židů a zakázal židům objevit se v Sevastopolu pod hrozbou jejich předání katovi.

byl apoštol Pavel, nesnesitelně řeže a pálí naše bezkřídlé a starobylé poznání» (Komentáře V.V.Rozanova a odpovědi na ně od P.A.Florenského byly při citaci vypuštěny. Zveřejněno v publikaci na http://www.rusimperia.com/6_2004/vera1.html).

V tomto případě je nezbytné poukázat na tu skutečnost, že P.A.Florenskij se zabývá otázkami «věříme Bibli nebo ne?», «věříme apoštolu Pavlovi nebo ne?». Nezabývá se ale otázkou: Věříme Bohu? Pro něj je věřit Bibli a věřit Bohu totéž, i když to jsou dvě různé víry, vytvářející dvě různé religiozity (osobní a společenskou) a v návaznosti na to – dva různé způsoby života společnosti. Proto ve svých rozjímáních bezalternativně vychází pouze z kladné odpovědi na tyto otázky: věří Bibli a apoštolu Pavlovi. Touto vírou zaměňuje víru Bohu, odděluje se od Něj Biblí, a proto ani nezvažuje možnost podvodu či překroucení v historicky sestavené Bibli učení Jediného Zákona, daného ve své době Mojžíšem, Kristem a Mohamedem; z téže příčiny před ním nevystává ani otázka, zda má číst Korán a přemýšlet o smyslu těch textových rozdílů, ve kterých Korán odporuje jak textům Bible, tak i tradici výkladu života na jejím základě, vytvořené v judaismu i ve všech větvích křesťanství v jejich historicky reálné podobě.

Islám uznává fakt bohovynvoleného národa izraelitů-židů v minulosti, vysvětluje toto vyvolení posláním vzdělávání všech ostatních národů (nositelé Tóry), od kterého se historicky reálný judaismus odklonil¹³. Přitom Korán uznává víru i židů, i křesťanů, žijí-li v souladu s nezkreslenými prvotními Zjeveními, která položila základy každé z těchto dvou abrahamských religii¹⁴. Korán opakovaně zavrhuje lichvu, kterou charakterizuje jako jednu z podob satanismu¹⁵.

Korán je proti hazardním hrám a výběru losem z jakéhokoliv důvodu a pro střízlivost^{16 17}.

¹³ Korán, súra 2: 124. (...) „Úmluva Má je pro nespravedlivé neplatná“.

¹⁴ Korán, súra 2: 62. Věřu ti, kdož uvěřili, a ti, kdož jsou židy, křesťany a sabejci, ti, kdož uvěřili v Alláha a v den soudný a konali zbožné skutky - ti naleznou odměnu u Pána svého a nemusí mít strach a nebudou zarmouceni.

¹⁵ Korán, súra 2:

275. Ti, kdož pohlcují zisk z lichvy, vstanou z mrtvých jako ten, koho satan potřásl svým dotekem. A to - proto, že říkali: „Vždyť prodávání - je totéž, co lichva.“ Alláh však dovolil prodávání a zakázal lichvu. Tomu, komu dostalo se varování od Pána jeho a který přestal s lichvou, bude zachováno to, čeho předtím nabyl, a rozhodnutí o něm bude patřit Bohu. Ti však, kdož vrátí se k lichvě, ti se stanou ohně obyvateli a budou v něm nesmrtelní!

276. Alláh zničí lichvu, avšak zúročí almužny. Skutečně, Alláh nemiluje žádného nevěřícího hříšného.

277. Ti, kdož uvěřili, zbožné skutky konali, modlitbu dodržovali a almužnu dávali, dostanou odměnu od Pána svého a nemusí mít strach a nebudou zarmouceni!

¹⁶ Korán, súra 2: 124. (...) „Úmluva Má je pro nespravedlivé neplatná“.

¹⁷ Korán, súra 2: 219. Dotazují se tě na víno a na hru majsir (hazard, p.p.). Rci: „V obou z nich je pro lidi hřích těžký i užitek pro lidi, avšak jejich hřích je větší než užitek.“

Bible, Starý zákon: pít lze, ale nelze se opíjet: «15 a čehož nenávidíš, žádnému nečiň. Víno do opilství nepij, a opilství nechť nechodí s tebou po cestě tvé» (Tobiáš 4:15).

Korán nabízí člověku dialog s Bohem v životě bez prostředníků¹⁸ a oznamuje, že Láska je důsledek nezištného, bezvýhradného, bezpodmínečného a upřímného odevzdání se člověka Bohu¹⁹. A že posláním všech lidí je být zástupci Božími na Zemi.^{20,21}

Doplnění 21.04.2015

V jakých souvislostech s výše uvedeným je sovětská minulost

Faktická realizace marxistického projektu byla pokusem uskutečnit diktaturu judaismu nad celým ostatním lidstvem, ale bez odkazů na judaismus a jeho rasisticko-fašistickou doktrínu. Tento směr marxismu zosobnil a vedl Trockij.

Druhý směr v marxismu je bolševismus. Do r.1924 ho zosobňoval a vedl V.I.Lenin a po smrti V.I.Lenina 21.1.1924 se stal vůdcem bolševiků a zosobněním bolševismu J.V.Stalin. Máme-li hovořit o podstatě bolševismu, pak bolševismus byl fakticky zaměřen na realizaci ideálů Koránu: cíl politiky, vyhlášený bolševiky, byl vytvoření beztřídní společnosti, ve které jsou si všichni lidé rovni ve své důstojnosti a nikdo nemůže být ani otrokem, ani pánem jinému, práce je svobodná.

Toto plně koresponduje s příkázáními Koránu. Korán přímo poukazuje i na NESPRÁVNOST existence VNITROSOCIÁLNÍCH HIERARCHIÍ. «... Pojdte ke slovu rovnému pro nás i pro vás (...) že si nebude brát jeden druhého za Pána místo Boha» (3.57, česky 3.64); «... byli jste již na okraji propasti ohnivé a On vás před ní spasil. A takto vám Bůh objasňuje Svá znamení - snad budete správně vedeni. - Nechtě je mezi vámi občina, jež bude vyzývat k dobrému, přikazovat vhodné a zakazovat zavrženíhodné. A takoví budou blažení.» (3:99,100, česky 3:103,104).

Dokonce jestli hovoříme o obnovení patriarchátu v Ruské pravoslavné církvi a ukončení perzekucí představitelů církve v r.1943 J.V.Stalinem, tak toto bylo provedeno:

- vůbec ne proto, aby znova obnovili kázání na téma «otroci, buďte poslušní pánům ...»²²,

V Novém zákoně je totéž. První zázrak, který udělal Kristus při svatební hostině v Káni Galilejské, proměna vody ve víno.(Evangelium podle Jana, kap.2). Pavel píše Timoteovi: «Nepij již více vody, ale vína skrovně užívej, pro svůj žaludek a časté nemoci své» (První epištola Sv.Pavla Timoteovi, 5:23), byť na církevní jáhny Pavel ukládá povinnost být «ne mnoho vína pijící» (První epištola Sv.Pavla Timoteovi, 3:8).

¹⁸ Korán, súra 2: 186. Když se tě zeptají služebníci Moji na Mne, věz, že jsem blízko a že odpovím na prosbu prosícího, když mne poprosí. Nechtě však na výzvu Mou odpoví a nechtě ve Mne věří - snad půjdou cestou správnou!

¹⁹ Korán, súra 19:

93. vždyť všichni, kdož na nebesích a na zemi jsou, k Milosrdnému přicházejí jako služebníci.

94. A On je věru sečetl a přesným počtem spočítal.

95. A všichni k Němu přijdou v den zmrtnýchvstání jako jedinci.

96. Těm, kdož uvěřili a zbožné skutky konali, těm věru Milosrdný lásku Svou poskytne.

²⁰ Korán, súra 2: 30. Hle, Pán tvůj k andělům pravil: „Umístím na zemi náměstka!“ I řekli: „Chceš tam ustanovit někoho, kdo pohoršení na ní bude šířit a krev na ní prolévat, zatímco my slávu Tvou pějeme a svatost Tvou prohlašujeme?“ Pravil: „Já věru znám to, co vy neznáte!“

²¹ Korán, súra 41: 34. Dobré a špatné skutky si nejsou rovné. Odplácej tím, co lepší je, a hle, ten, mezi nímž a tebou bylo nepřátelství, se stane jakoby přítelem horoucím.

35. Však dostane se toho pouze těm, kdož trpěliví jsou, a dosáhnou toho jen vlastníci velikého štěstí.

- ale proto, aby byla dána šance hierarchii a věřícím Ruské pravoslavné církve vrátit se k pravému původnímu křesťanství²³, o této potřebě psal prelát, biskup Ignatij Brjančaninovi již v letech 1862-1866 v poznámce «O nezbytnosti Koncilu k současnému stavu Ruské pravoslavné církve», což ignorovala monarchie Romanovců, která si podrobila hierarchii Ruské pravoslavné církve.

Tato neveřejná souvislost bolševismu v SSSR s islámem byla pociťována i některými nepřáteli bolševismu a islámu. Třeba I.L.Bunič, autor mnoha knih o utajovaných a skrývaných stránkách historie Ruska („Zlato strany“, „Tallinský přechod“ a j.), možná pro „úderné slůvko“ vyklopil frázi: «Funkce diktátora nebo imáma se v SSSR nepředpoládala» („Operace «Bouře»,“ díl 2 – M.“ «Oblik»,1994, str.508).

I.L.Bunič spatřil v J.V.Stalinovi nejen diktátora, jak ho vidí mnozí zahálčiví intelektuálové, ale i imáma – duchovního vůdce v koránické kultuře, odmítající biblický projekt jako celek a jeho marxistickou modifikaci obzvlášť. Pokud je toto – historická pravda – tajná informace jednoho z muslimských sufijských řádů, pak slova písně «přichází národní válka, svatá válka (идет война народная, священная война)» získávají ještě jeden smysl: pokud je svatá válka – džihád, pak **skrytý imám Stalin se postavil do čela vedení džihádu**²⁴. Ať se toto tvrzení „pravověrným“ muslimům líbí nebo ne, tak objektivně, máme-li soudit podle směřování politiky Stalina, byl imámem vně rituálů. Mimoto v podmínkách, kdy kultura v důsledku nejrůznějších okolností neumožňuje otevřené vyznání víry, muslim není povinen veřejně vyjevit o své příslušnosti k Bohu.

Trockij, v jehož vnímání světa nebylo místo pro Boha jako reálně existujícího subjektu – Všemohoucího, následkem čehož – *z jeho úhlu pohledu – na Zemi nemohou být ani lidé, vedení Bohem*, vyjádřil se ještě více odmítavě, když viděl ve Stalinovi *člověka-ztělesnění Boha*, přičemž ztělesnění ne Boha nějakých církví Bible, ale Boha Koránu.

«V náboženství stalinismu Stalin zaujímá místo boha se všemi jeho atributy. Není to ale křesťanský bůh, rozplývající se ve Svaté Trojici. Časy Svaté Trojice Stalin nechal daleko za sebou. Je to spíše Alláh – není Boha, kromě Boha – který naplňuje vesmír svou nekonečností. Je středem, ve kterém se vše spojuje. Je pánem tělesného i duševního světa, tvůrce a vládce. Je všemocný, velemoudrý, veledobrá a milosrdný. Jeho rozhodnutí jsou nezměřitelná. Má 99 jmen.» (L.D.Trockij „Stalin“, ve dvou svazcích, Moskva, «Terra-Terra», «Vydavatelství politické literatury», sv.2, str.165)

²² « ...neprotiv se zlému. Ale kdo tě uhoď do pravé tváře, nastav mu i druhou; a tomu, kdo by se chtěl s tebou soudit o košili, nech i svůj plášť», - Nový zákon, Matouš, 5:39,40. «Nesudte, abyste nebyli souzeni» (t.j. rozhodovat, co je Dobro a co Zlo v konkrétníci života nemáte právo, proto neodporujte ničemu), Nový zákon, Matouš, 7:1. «Otroci, poslouchajte své pozemské pány... » - apoštol Pavel k Efezským, 6:5, «18.Sluhové, ve vsí bážni se podřizujte svým pánům, nejen dobrým a mírným, ale i zlým. 19. Neboť toto jest milé Bohu, když někdo myslíce na Boha, trpí nevinně» - 1. epištola Sv. Petra, kap.2:18,19..

²³ Slova Kristova .«...musím zvěstovat Království Boží, vždyť k tomu jsem byl poslán» (Evangelium Sv.Lukáše, 4:43). «Zákon a proroci až do Jana; od té chvíle království Boží zvěstuje se a každý do něj úsilím vchází.» (Evangelium Sv.Lukáše, 16:16) - Toto je shodné s učením Koránu: Islám znamená Království Boží na Zemi, zbudované samými lidmi pod Božím vedením.

²⁴ V souladu s tím ti muslimové, kteří nepodpořili džihád proti hitlerismu, se ocitli v konfliktu s islámem, a nemohou si stěžovat na následky.... Následky byly v rámci norem šarija.

Ve výše uvedené citaci je významná i ta skutečnost, že L.D.Trockij, když připomíná «Svatou Trojici» a «křesťanského boha» neřekl ani slovo o rozdílech Boha Koránu, jehož Prozřetelnost pro něj personifikovala J.V.Stalina, a židovským bohem Talmudu a marxismu L.V.Bronštejna.

V minulosti tato identita ideálů bolševismu a Islámu vedla k takovým návrhům na adresu SSSR ze strany vlád řady států, ve kterých je islám tradiční náboženství: «Vy budujete komunismus, my budujeme socialismus, - tak pojdte společně budovat komunismus pod vedením Alláha». Návrhy tohoto druhu však byly pro poststalinské vedení SSSR absurdní z důvodu jejich ateistické zaslepenosti.

Vnitřní prediktor SSSR
15.08.2013 - 21.04.2015